

DIALOG DIREKT #85

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Det är kallt, exotiskt kallt långt uppe i norr, men även här i Göteborg biter den fuktiga luften rejält i kinderna. Då kan det vara nära till hands att längta till den varma solen i Indien. Jag tänker på Indien därför att jag har fått i min hand tidskriften *Disha* som ges ut av MRA-vänner i Indien. I oktobernumret fastnade jag för en artikel av *Leslie Nazareth*, som jag har träffat i Panchgani och i Caux. Rubriken är något förbryllande, i översättning: Grader av det absoluta.

Han för ett långt resonemang, (alltför långt att återge i sin helhet) om hur det utvecklats två olika sätt att se på absoluta moraliska normer. Det finns två olika behov som båda kommit att referera till absoluta moraliska normer. Han relaterar hur *Peter Howard* i ett tal sagt att absoluta moraliska normer är som polstjärnan, något som hjälper en att hålla kursen men som inte är ett mål. I dagens samhälle är en norm något man förknippar med mätning. Genom att jämföra med normen vet man hur stort felet är och då är det viktigt att normen är absolut. Detta att man på det moraliska planet skall kunna se var man står, det är det första behovet.

Sedan har det utvecklats en annan tillämpning av absoluta moraliska normer, och det är här som *Leslie* anser att det har blivit fel. "Den absoluta moraliska normen beskrevs ibland som den högsta formen av perfektion. 'Vi vet att vi inte kan uppnå den men om vi försöker att uppnå det absoluta...' och det är underförstått att vi då blir så bra som vi kan bli. Detta är en ide som direkt motsäger *Peter Howard's* exempel om den förståndige kaptenen som vet att han inte skall försöka nå polstjärnan."

Men om man inte skall sträva efter absoluta moraliska normer vad är det då som gäller? Här introducerar *Leslie* ett nytt begrepp, "A *Definite Moral Grade*" en bestämd moralisk

nivå. "något som behövs för att motverka det skenheliga i att någon skulle praktisera absoluta moraliska normer."

"En bestämd moralisk nivå och absoluta moraliska normer kompletterar varandra. Absoluta moraliska normer utan en bestämd moralisk nivå kan leda till en opraktisk idealism eller till en uppgivenhet i att man är "bara mänsklig". Till skillnad från absoluta moraliska normer är den bestämda moraliska nivån något som måste uppnås, men denna nivå kan vara olika för olika situationer. För en vanlig medborgare gäller det att följa landets lagar. För en politiker eller förtroendevald måste ribban sättas högre, det har vi sett konkreta exempel på här i Sverige.

"En absolut moralisk norm är ett verktyg för moralisk mätning baserat på absoluter som inte är mål som skall uppnås. "

"En bestämd moralisk nivå är den nivå som behövs för att en uppgift skall kunna lösas på rätt sätt. Det är väsentligt att uppnå denna nivå och minsta avsteg är oacceptabelt."

Så långt min indiske vän. Jag är intresserad av kommentarer och reaktioner på detta.

Det följande stycket i *Gunnar Wieselgrens* brev fick inte rum i förra numret. Den kommer här i stället.

Jag har just läst *Karl Birnbaums* bok "Den unge *Dag Hammarskjölds* inre liv". Det är lärorikt att läsa att *Dag Hammarskjöld* i sin ungdom formulerade för sig vad han kallade "Riktmärken" - obs inte detsamma som den bok som senare gavs ut "Vägmärken". Men för honom var detta Riktmärken som gällde hela livet. Där säger han bl a: "Guds vilja är vår plikt. Den är vår plikt därför att vi äro fullt oss själva endast om vi vilja den." - "Bönen är vårt medvetna inriktande i Guds viljas riktning. Veta vi oss vilja vad Gud vill och kan, få vi

Månadens böneämne

- Rådslaget i Sydafrika och samordningsgruppens arbete.
- Utveckling av laggemenskap på det lokala planet.

i bönen kraft och lugn. Bönen är det stora medlet till självuppfostran eller med samma ord självnyskapelse.”

Gunnar Wieselgren

Riktmärken och vägmärken kan i viss mån stå som illustration till skillnaden mellan absoluta moraliska normer och en bestämd moralisk nivå. Den ena anger en riktning och den andra ett mål.

I nästa brev utmanar oss Maria Moberger till att finna en bättre formulering på svenska till sommarens Caux-tema.

Kära Antero!

Jag var mycket tacksam för omtanken då jag fick ett program för Caux tillsänt nyligen, intressant att få uppgifter om tidpunkt för de olika delkonferenserna. Kunde dock inte förstå mig på den översatta titeln som sammanfattade sommar-konferensen ”Rensa upp, löftet om en ny start”

Nu har jag sett programmet på engelska, och då förstår jag och gläds över innebörden. ”Cleaning the slate, the promise of a new start”. Slate betyder ju ordagrant skiffer, används även för en griffeltavla eller en svart tavla i skolan. Här tror jag man tänker på en svart tavla i en specerihandel eller en krog där kundernas kreditkulder antecknas. När någon betalt brukar man ”clean the slate.” Detta är ett stående uttryck på engelska och som sådana brukar vara är det svåröversatt.

”All the past we leave behind, we take up the task eternal, and the burden, and the lesson”.

Så mottot för Caux i sommar handlar om att lämna det förgångna bakom sig och inte tillräkna vår motståndare skuld. Vem har den bästa översättningen? Jag kan tänka mig:

**STRYKA ETT STRECK ÖVER DET
GAMLA - LÖFTET OM EN NY START.**

Varma hälsningar!

Maria

Brita Dessen har fäst sig vid ett inslag i Bulletinen som hon tyckte vore värdefullt att betona. Det är den internationella samordningsgruppen som ger några tankar med anledning av de nya uppgifter som gruppen föreslås ha efter det globala rådslaget i Sydafrika.

Mandatet för IC (samordningsgruppen enl det nya förslaget Ed) är enormt. Betrakta bara den andra punkten: ’ge styrka åt förpliktade lag på alla nivåer’. Från sommaren kanske vi är en grupp på 7-9 personer, medan lagen runt jorden är talrika. Vi har inte receptet för att fullfölja detta mandat, utan snarare tvärt om. Vi erkänner vår hjälplöshet och ber om tankar och idéer för hur vi bättre kan vara känsliga för och ge styrka åt varandra alltigenom vårt vidsträckta arbete. Hur gör vi det på det lokala och det nationella planet, och hur gör vi det runt jorden?

Till att börja med insisterade **Frank Buchman** på att hans lag skulle arbeta två och två. En del av oss har ju make/maka men Buchman siktade på något mer. Är vi alla en del av små grupper, säg på tre eller fyra personer, som träffas regelbundet, delar sorger och glädjeämnen, stimulerar förvandling i varandra och ber tillsammans för förvandling där det behövs, i enskilda och i samhället? Sådana celler kan betyda skillnaden mellan om vi är kolleger i ett arbete eller en del av en livgivande gemenskap.

Internationella samordningsgruppen

Frågan om alla är del av en mindre grupp som träffas regelbundet har inte lämnat mig sedan jag läste den i Bulletinen. Så därför bad jag Antero ta med den i DD, så vi kunde ställa oss inför den och om vi inte kan svara ja kanske be Gud visa hur en sådan grupp ska bli till.

Brita Dessen

Allt gott!

Antero